

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

ENDELIG
A5-0455/2001

19. december 2001

*

BETÆNKNING

om forslag til Rådets direktiv om betingelserne for, at tredjelandsstatsborgere frit kan bevæge sig på medlemsstaternes område i højst tre måneder, indførelse af en særlig rejsetilladelse og fastsættelse af betingelserne for indrejse med henblik på at færdes på medlemsstaternes område i højst seks måneder (KOM(2001) 388 – C5-0350/2001 – 2001/0155(CNS))

Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Margot Keßler

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
flertal af de afgivne stemmer
- **I Samarbejdsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- **II Samarbejdsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- *** Samstemmende udtalelse
*flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der
omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-
traktatens artikel 7*
- ***I Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- ***II Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- ***III Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)
flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Ændringsforslag til en lovgivningsmæssig tekst

I Parlamentets ændringsforslag markeres de tekstdele, der ønskes ændret, med fede typer og kursiv. Kursivering uden fede typer er en oplysning til de tekniske tjenestegrene, som vedrører elementer i den lovgivningsmæssige tekst, der foreslås rettet med henblik på den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

INDHOLD

	Side
PROTOKOLSIDE	4
FORSLAG TIL RETSAKT	5
FORSLAG TIL LOVGIVNINGSMÆSSIG BESLUTNING.....	10
BEGRUNDELSE.....	11

PROTOKOLSIDE

Med skrivelse af 24. juli 2001 anmodede Rådet i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 67, stk. 1, Parlamentet om en udtalelse om forslag til Rådets direktiv om betingelserne for, at tredjelandsstatsborgere frit kan bevæge sig på medlemsstaternes område i højst tre måneder, indførelse af en særlig rejsetilladelse og fastsættelse af betingelserne for indrejse med henblik på at færdes på medlemsstaternes område i højst seks måneder (KOM(2001) 388 - 2001/0155(CNS)).

På mødet den 3. september 2001 meddelte Parlamentets formand, at dette forslag var henvist til Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender som korresponderende udvalg (C5-0350/2001).

På mødet den 4. oktober 2001 meddelte Parlamentets formand, at forslaget desuden var henvist til Udvalget for Andragender som rådgivende udvalg.

På mødet den 3. september 2001 valgte Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender Margot Keßler til ordfører.

På møder den 15. oktober, 3. december og 18. december 2001 behandlede udvalget Kommissionens forslag og udkastet til betænkning.

På sidstnævnte møde vedtog det enstemmigt forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

Til stede under afstemningen var: Graham R. Watson (formand), Robert J.E. Evans (næstformand), Margot Keßler (ordfører), Niall Andrews, Mary Elizabeth Banotti, Maria Berger (for Gerhard Schmid), Hans Blokland (for Ole Krarup), Christian Ulrik von Boetticher, Mario Borghezio (for Frank Vanhecke), Kathalijne Maria Buitenweg (for Alima Boumediene-Thiery), Marco Cappato, Charlotte Cederschiöld, Carlos Coelho, Thierry Cornillet, Gérard M.J. Deprez, Giuseppe Di Lello Finuoli, Francesco Fiori (for Marcello Dell'Utri, jf. forretningsordenens artikel 153, stk. 2), Glyn Ford (for Michael Cashman), Anna Karamanou, Timothy Kirkhope, Eva Klant, Alain Krivine (for Pernille Frahm), Baroness Sarah Ludford, Minerva Melpomeni Malliori (for Martin Schulz), Emilia Franziska Müller (for Bernd Posselt, jf. forretningsordenens artikel 153, stk. 2), Hartmut Nassauer, Arie M. Oostlander, (for Daniel J. Hannan), Elena Ornella Paciotti, Neil Parish (for Jorge Salvador Hernández Mollar, jf. forretningsordenens artikel 153, stk. 2), Paolo Pastorelli, Hubert Pirker, Martine Roure (for Adeline Hazan), Giacomo Santini (for Enrico Ferri, jf. forretningsordenens artikel 153, stk. 2), Patsy Sørensen, Joke Swiebel, Fodé Sylla, Anna Terrón i Cusí og Gianni Vattimo.

Udvalget for Andragender vedtog den 12. september 2001 ikke at afgive udtalelse.

Betænkningen indgivet den 19. december 2001.

Fristen for ændringsforslag til denne betænkning vil fremgå af forslaget til dagsorden for den mødeperiode, hvor den skal behandles.

FORSLAG TIL RETSAKT

Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for, at tredjelandsstatsborgere frit kan bevæge sig på medlemsstaternes område i højst tre måneder, indførelse af en særlig rejsetilladelse og fastsættelse af betingelserne for indrejse med henblik på at færdes på medlemsstaternes område i højst seks måneder (KOM(2001) 388 – C5-0350/2001 – 2001/0155(CNS))

Forslaget ændret som følger:

Kommissionens forslag ¹

Ændringsforslag

Ændringsforslag 1 Titel

Forslag til Rådets *direktiv* om betingelserne for, at tredjelandsstatsborgere frit kan bevæge sig på medlemsstaternes område i højst tre måneder, indførelse af en særlig rejsetilladelse og fastsættelse af betingelserne for indrejse med henblik på at færdes på medlemsstaternes område i højst seks måneder

Forslag til Rådets *forordning* om betingelserne for, at tredjelandsstatsborgere frit kan bevæge sig på medlemsstaternes område i højst tre måneder, indførelse af en særlig rejsetilladelse og fastsættelse af betingelserne for indrejse med henblik på at færdes på medlemsstaternes område i højst seks måneder

Begrundelse

Teksten er tilstrækkelig konkret. Valget af et direktiv som retsinstrument ville forhale gennemførelsen af retsakt, fordi det ville kræve gennemførelse af direktivet i national lovgivning. Desuden erstatter den foreliggende retsakt bl.a. den allerede gældende forordning 1091/2001, så også af den grund bør forordningen vælges som retsinstrument.

Ændringsforslag 2 Artikel 5, stk. 1, indledning

1. Tredjelandsstatsborgere i besiddelse af et ensartet visum kan frit bevæge sig på alle medlemsstaternes område inden for dette visums gyldighedsperiode, når de:

1. Tredjelandsstatsborgere i besiddelse af et ensartet visum kan frit bevæge sig på alle medlemsstaternes område inden for dette visums gyldighedsperiode, når de, *jf. artikel 5, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen om passage af de ydre grænser:*

Begrundelse

Af hensyn til retsklarheden skal det understreges, at betingelserne i denne artikel ikke er nye,

¹ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

men stammer fra Schengen-gennemførelseskonventionens artikel 5.

Ændringsforslag 3
Artikel 6, stk. 1

1. Tredjelandstatsborgere, der ikke er underlagt visumpligt, kan frit bevæge sig på alle medlemsstaternes område i højst tre måneder inden for en seks månedersperiode, når de opfylder de i artikel 5, stk. 1, litra a), c), d) og e) fastsatte betingelser.

1. Tredjelandstatsborgere, der ikke er underlagt visumpligt, kan frit bevæge sig på alle medlemsstaternes område i højst tre måneder inden for en seks månedersperiode, **regnet fra første indrejsedag**, når de opfylder de i artikel 5, stk. 1, litra a), c), d) og e) fastsatte betingelser.

Begrundelse

Det fremgår ikke klart af direktivforslaget, hvornår denne seks månedersperiode begynder. Samtidig skal det understreges, at denne tremåneders rejsefrihed inden for seks månedersperioden ikke behøver at finde sted i en sammenhængende periode.

Ændringsforslag 4
Artikel 7, stk. 1

1. Tredjelandstatsborgere i besiddelse af gyldig opholdstilladelse udstedt af en af medlemsstaterne kan frit bevæge sig på de andre medlemsstaters område i højst tre måneder på betingelse af, at de kan fremvise deres opholdstilladelse, opfylder de i artikel 5, stk. 1, litra a), c) og e), fastsatte betingelser og ikke er opført på den pågældende medlemsstats nationale liste over uønskede personer.

1. Tredjelandstatsborgere i besiddelse af gyldig opholdstilladelse udstedt af en af medlemsstaterne kan **samlet** frit bevæge sig på de andre medlemsstaters område i højst tre måneder **inden for en seks månedersperiode** på betingelse af, at de kan fremvise deres opholdstilladelse, opfylder de i artikel 5, stk. 1, litra a), c) og e), fastsatte betingelser og ikke er opført på den pågældende medlemsstats nationale liste over uønskede personer.

Begrundelse

Tredjelandstatsborgere med opholdstilladelse, skal ikke stilles dårligere end statsborgere, der gentagne gange skaffer sig et ensartet visum. Det skal derfor klart fremgå, at denne tremåneders rejsefrihed også her gælder inden for en seks månedersperiode, og at disse tre måneder ikke behøver at være en sammenhængende periode.

Ændringsforslag 5
Artikel 7, stk. 3

3. Medmindre andet gælder i henhold til artikel 18 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, finder

3. Medmindre andet gælder i henhold til artikel 18 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, finder

stk. 1 også anvendelse på tredjelandsstatsborgere i besiddelse af et visum til længerevarende ophold udstedt af en af medlemsstaterne. ***Retten til at bevæge sig frit på medlemsstaternes område kan først udøves, når der er indgivet ansøgning om opholdstilladelse i den medlemsstat, der har udstedt visum til længerevarende ophold. Ansøgningens indgivelse bekræftes ved et stempel i rejsedokumentet påført af den myndighed, til hvem ansøgningen er indgivet.***

stk. 1 også anvendelse på tredjelandsstatsborgere i besiddelse af et visum til længerevarende ophold udstedt af en af medlemsstaterne, ***såfremt det er udstedt under overholdelse af de fælles betingelser og kriterier, der blev vedtaget i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i kapitel 3, afdeling 1, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen.***

Begrundelse

Tredjelandsstatsborgere med visum til et længerevarende ophold skal fortsat have mulighed for at rejse rundt på medlemsstaternes område, før de ansøger om opholdstilladelse. Det ville betyde et tilbageskridt i forhold til den nuværende retssituation, hvis dette først skulle være muligt fra ansøgningstidspunktet. Samtidig er der ikke nogen klar begrundelse for at stille denne personkategori dårligere end andre tredjelandsstatsborgere, som er omhandlet i denne retsakt, for så vidt angår rejsefrihedens begyndelse. I øvrigt bør den retssituation, der er etableret på grundlag af et fransk initiativ (forordning 1091/2001), opretholdes.

Ændringsforslag 6 Artikel 15 a (ny)

Artikel 15a

Med forbehold af de nærmere kriterier og praktiske vilkår, der fastsættes efter proceduren i EF-traktatens artikel 67, udligner de kontraherende parter indbyrdes uligevægten i de udgifter, som udsendelsespligten efter artikel 15 måtte medføre, når udsendelsen ikke kan ske for den pågældende tredjelandsstatsborgers regning.

Begrundelse

Den her overtagne artikel 24 fra Schengen-gennemførelseskonventionen hører principielt sammen med samme konventions artikel 19-23, som er indarbejdet i dette forslag og skal slettes i gennemførelseskonventionen. Da der desuden henvises til artikel 23 (forslagets artikel 15), bør denne artikel indgå i forslaget. Der skal træffes afgørelse om fastsættelsen af de nærmere vilkår efter proceduren i EF-traktatens artikel 67 og dermed på samme måde som i forbindelse med vedtagelsen af foranstaltninger, der skal sikre samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på områderne visum, asyl og indvandring (EF-traktatens artikel 66).

Ændringsforslag 7
Artikel 17, stk. 2

2. Artikel 19-23 **og artikel 25** ophæves.

2. Artikel 19-25 ophæves **under henvisning til denne forordning.**

Begrundelse

Artikel 24 hører principielt sammen med artikel 19-23, og der henvises heri desuden til artikel 24. Da disse skal indarbejdes i dette forslag, bør også artikel 24 medtages.

Ændringsforslag 8
Bilag I, punkt 3, underpunkt 1 og 2

3) I del I, punkt 2, indsættes:

"2.5. Særlig rejsetilladelse: En særlig rejsetilladelse, der giver en tredjelandsstatsborger ret til at anmode om indrejse på medlemsstaternes område af andre grunde end i indvandringsøjemed med henblik på et sammenhængende ophold eller flere ophold, hvis samlede varighed ikke overstiger seks måneder inden for en tolv månedersperiode regnet fra den første indrejsedato, uden at opholde sig i mere end tre måneder på en og samme medlemsstats område.

3) I del I, punkt 2, indsættes:

*"2.5. Særlig rejsetilladelse, **jf. artikel 8ff. i forordning (EF) nr. .../2001**: En særlig rejsetilladelse, der giver en tredjelandsstatsborger ret til at anmode om indrejse på medlemsstaternes område af andre grunde end i indvandringsøjemed med henblik på et sammenhængende ophold eller flere ophold, hvis samlede varighed ikke overstiger seks måneder inden for en tolv månedersperiode regnet fra den første indrejsedato, uden at opholde sig i mere end tre måneder på en og samme medlemsstats område.*

Begrundelse

For klarheds skyld.

Ændringsforslag 9
Bilag I, afsnit 4

4) I del IV indsættes:

"Der kan kun udstedes særlig rejsetilladelse, når de betingelser, der er fastsat i nedenstående artikler, er opfyldt:

4) I del IV indsættes:

*"Der kan kun udstedes særlig rejsetilladelse, **jf. artikel 8ff. i forordning (EF) nr. .../2001**, når de betingelser, der er fastsat i nedenstående artikler, er opfyldt:*

Begrundelse

For klarheds skyld.

FORSLAG TIL LOVGIVNINGSMÆSSIG BESLUTNING

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Rådets direktiv om betingelserne for, at tredjelandsstatsborgere frit kan bevæge sig på medlemsstaternes område i højst tre måneder, indførelse af en særlig rejsetilladelse og fastsættelse af betingelserne for indrejse med henblik på at færdes på medlemsstaternes område i højst seks måneder (KOM(2001) 388 – C5-0350/2001 – 2001/0155(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2001) 388¹),
 - hørt af Rådet, jf. EF-traktatens artikel 67, stk. 1, (C5-0350/2001),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A5-0455/2001),
1. godkender det således ændrede forslag;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

¹ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

BEGRUNDELSE

Indledning

Dette direktivforslag fra Kommissionen omhandler reguleringen inden for to hovedområder.

For det første skal der ske en regulering og harmonisering af betingelserne for tredjelandsstatsborgeres rejsefrihed på medlemsstaternes område i højst tre måneder. Dette sker i overensstemmelse med Amsterdam-traktaten, der pålægger Rådet at fastlægge betingelserne inden for en periode på 5 år efter traktatens ikrafttræden.

For det andet skal der indføres et helt nyt retsbegreb, den "særlige rejsetilladelse", der på visse betingelser giver rejsefrihed inden for en seks månedersperiode.

Om tremåneders rejsefrihed for tredjelandsstatsborgere

Regulering af rejsefriheden

Dette forslag om regulering af tremåneders rejsefriheden for familiemedlemmer fra tredjelandsstatsborgere erstatter stort set de nugældende Schengen-regler (Schengen-gennemførelseskonventionens artikel 19-23 og artikel 25) samt samme konventions artikel 18, ændret ved forordning (EF) nr. 1091/2001. De betingelser, som personer med et ensartet visum skal opfylde for at få rejsefrihed, er om ikke ordret, så dog indholdsmæssigt taget fra Schengen-gennemførelseskonventionens artikel 5, stk. 1, der fastlægger betingelserne for passage af de ydre grænser, og hvortil der hidtil er blevet henvist i konventionens artikel 19. Der er heller ingen indholdsmæssig ændring af reglerne om rejsefrihed for tredjelandsstatsborgere uden visumpligt og personer med en længerevarende opholdstilladelse. Derimod er der tale om en nyordning for personer, som endnu ikke har opholdstilladelse, men som er i besiddelse af et visum til et længerevarende ophold udstedt i en medlemsstat. Kommissionen foreslår, at disse tredjelandsstatsborgere først får rejsefrihed fra det tidspunkt, hvor de anmoder om opholdstilladelse i den medlemsstat, der har udstedt et visum til dem til et længerevarende ophold.

Vurdering

Ensartede betingelser for tredjelandsstatsborgeres rejsefrihed er i høj grad velkomne. Under udvalgsarbejdet var de sporadiske reguleringsforsøg, der blev gjort med et fransk og portugisisk initiativ gentagne gange stødt på kritik, navnlig blev der krævet en mere generel helhedsløsning for at lette rejsefriheden i Schengen-området for familiemedlemmer fra tredjelandsstatsborgere. Udvalget og Parlamentet forkastede endog det portugisiske initiativ efter forslag fra ordføreren, der mente, at man skulle afvente et kommissionsforslag herom.

Kommissionens forslag opfylder forventningerne på dette punkt. Den fælles regulering af rejsefriheden for de tre kategorier af tredjelandsstatsborgere (personer med og uden visumpligt eller personer med opholdstilladelse) forhindrer splittelse og inkohærens og er hensigtsmæssig og nødvendig af hensyn til retssikkerhed og -klarhed. Endvidere er der behov for en nyregulering med anvendelse af EF-retsinstrumenterne i henhold til Amsterdam-traktaten (EF-traktatens artikel 62, stk. 3).

Ganske vist er det ikke indlysende, hvorfor Kommissionen som retsinstrument har valgt et

direktiv og ikke en forordning. Da et direktiv skal omsættes til national lovgivning, udsættes anvendelsen af retsakten på ubestemt tid. Dette synes så meget mere betænkeligt, som et delområde af forslaget allerede er reguleret ved forordning (EF) nr. 1091/2001, der afløses af denne retsakt. Ifølge forslagets nuværende ordlyd skal forordning (EF) nr. 1091/2001 ganske enkelt ophæves, hvilket ville resultere i et retstomrum på forordningsområdet i perioden mellem direktivets ikrafttræden og gennemførelsen heraf i national lovgivning. Man kunne på den anden side ved et ændringsforslag vedtage overgangsbestemmelser og fastsætte, at forordningen skulle gælde, indtil gennemførelsen i national lovgivning havde fundet sted. Dette ville ganske vist betyde, at dette instrument, som egentlig skulle sikre en ensartet anvendelse i alle medlemsstater, ville blive anvendt forskelligt i medlemsstaterne. Derfor vil det være mere hensigtsmæssigt at vælge forordningen som retsinstrument (ændringsforslag 1).

Endvidere er der, som nævnt ovenfor, det problem, at det nye retsinstrument ifølge forslaget ikke kun skal eksistere parallelt med Schengen-gennemførelseskonventionen, men desuden samtidig skal erstatte dele heraf. Der bør derfor lægges særlig vægt på en klar definition af både sammenhænge og afgrænsninger mellem forslaget og Schengen-gennemførelseskonventionen. Det gælder især de betingelser, som personer med et ensartet visum skal opfylde for at opnå rejsefrihed, og hvortil der henvises i forbindelse med reguleringen af rejsefriheden for ikke-visumpligtige tredjelandstatsborgere og tredjelandstatsborgere, som har fået eller har ansøgt om opholdstilladelse. Disse kriterier er allerede fastlagt for passage af de ydre grænser i Schengen-gennemførelseskonventionens artikel 5, der ikke ændres. Den frie gengivelse af de kriterier, der i ordlyden tilpasses til de nye forhold, øger ganske vist læsbarheden, men er forvirrende, da det ikke klart fremgår, at der er tale om fortsat eksisterende kriterier i Schengen-gennemførelseskonventionen. Udstedelsen af nye EF-retsinstrumenter om overførelse af Schengen-gennemførelseskonventionen kan desuden føre til, at man glemmer, at bestemmelserne er parallelle, og at der som følge heraf opstår uoverensstemmelser. Af hensyn til den størst mulige retsklarhed bør der på dette punkt i det mindste henvises til parallellen til Schengen-konventionen, og allerhelst vælges en tilsvarende ordlyd (ændringsforslag 2).

Ifølge forslaget skal artikel 19-23 i kapitel 4 udgå, hvorimod det kun er artikel 24 i kapitel 4 om "betingelser for udlændinges indrejse og ophold", der bevares, og som omhandler udligning af uligevægten i de udgifter, der er forbundet med udsendelse af udlændinge. Den særlige forbindelse mellem de to artikler kræver, at hele afsnittet overtages i det nye retsinstrument (ændringsforslag 6).

Af Kommissionens begrundelse fremgår klart, at der ønskes ensartede betingelser for alle tre kategorier af tredjelandstatsborgere, så alle tredjelandstatsborgere har en tremåneders rejsefrihed inden for en seksmånedersperiode. Der bør ske en ændring af det forhold, at tredjelandstatsborgere med opholdstilladelse ifølge artikel 7, stk. 1, kun får tilladelse til en tremåneders rejsefrihed uden henvisning til seksmånedersperioden. Det ville heller ikke være hensigtsmæssigt, hvis tredjelandstatsborgere med opholdstilladelse skulle være dårligere stillet end ikke-visumpligtige personer eller personer, som gentagne gange har skaffet sig et ensartet visum (ændringsforslag 4). Samtidig ønsker Kommissionen, at denne tremåneders rejsefrihed kan foregå i en sammenhængende periode eller i usammenhængende perioder inden for seksmånedersperioden. Dette fremgår dog ikke af teksten (ændringsforslag 3 og 4).

Tredjelandstatsborgere med visum til et længerevarende ophold skal fortsat have rejsefrihed på medlemsstaternes område, før der ansøges om opholdstilladelse. Hvis rejsefriheden

pludselig først gives efter ansøgningstidspunktet, vil det betyde et tilbageskridt i forhold til den nuværende retssituation, hvor denne kategori af tredjelandstatsborgere efter ændring af Schengen-gennemførelseskonventionens artikel 18 via det franske initiativ (forordning (EF) 1091/2001) har rejsefrihed på medlemsstaternes område fra første indrejsedag. Der synes ingen grund til, at begyndelsen af rejsefriheden for disse tredjelandstatsborgere skal reguleres på anden måde end for personer, der er omfattet af denne retsakt. Der kan dog i den forbindelse ikke bortses fra betingelserne for visum i henhold til Schengen-gennemførelseskonventionens kapitel 3, stk. 1. Der ville opstå et sikkerhedstomrum, hvis tredjelandstatsborgere med et nationalt visum måtte rejse i en tremånedersperiode på medlemsstaternes område uden at opfylde de kriterier (f.eks. høringspligten, jf. artikel 17, stk. 2 i Schengen-gennemførelseskonventionen), der jo er en forudsætning for rejsefrihed for tredjelandstatsborgere med et ensartet visum. Dette er der taget højde for i forordning (EF) 1091/2001 (ændringsforslag 5).

Særlig rejsetilladelse

Med den særlige rejsetilladelse skabes der et helt nyt retsinstrument, som giver tredjelandstatsborgere mulighed for fra deres hjemland at ansøge om rejsefrihed i en seksmånedersperiode inden for en tolvmånedersperiode, idet de dog ikke kan opholde sig mere end 3 måneder i én medlemsstat.

Indførelsen af en særlige rejsetilladelse er ganske vist ikke udtrykkeligt nævnt i EF-traktaten, men skal opfylde et konkret behov i medlemsstaterne i særlige tilfælde, f.eks. for at give turister mulighed for at opholde sig på medlemsstaternes område i mere end 3 måneder. Ordføreren går derfor ind for at indføre denne mulighed.